

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Hovedregel dog først faar Virkning for Skibe, der allerede er registreret, i Tilfælde af Navneændring. Den retlige Tilstand paa dette Omraade er for Tiden den, at Skibsregistreringskontoret ikke har nogen selvstændig Beføjelse til at afvise Navne paa Skibe, der anmeldes til det almindelige Skibsregister som nybyggede eller indkøbte fra Udlandet. Derimod findes der fra gammel Tid i Registreringsloven en Bestemmelse om, at der skal særligt Samtykke fra Mynighederne — oprindelig fra Ministeriet, nu fra Skibsregistreringskontoret — til, at et registreret Skib skifter Navn, en Bestemmelse, der efter Motiverne til Forslaget i sin Tid skyldes Hensynet til Panthaverne i Skibene. Naar Samtykke fra Panthaverne til Navneændring har foreligget, er Tilladelse imidlertid næsten altid givet, og Følgen er da ogsaa blevet, at mange danske Skibe har det samme Navn; jeg kan saaledes nævne, at ikke mindre end 18 registreringspligtige Skibe hedder „Anna“, der er 8, der hedder „Ellen“, 8 hedder „Agnete“, 4 hedder „Argus“, 3 „Christian“, 2 „Cimbria“, 4 „Danmark“ o. s. v., o. s. v. Det siger sig selv, at dette navnlig under de nuværende Forhold kan give Anledning til højst uheldige Misforstaaelser, især naar det drejer sig om Indberetninger fra Udlandet, hvor ofte kun Skibets Navn og ikke tillige Skibets Hjemsted eller andre Oplysninger har kunnet opgives. Som det fremgaar af Paragraffens andet Punktum, er det ikke Meningen, at Hovedregelen om tydelig Adskillelse mellem Skibsnavne skal gennemføres paa een Gang, idet de eksisterende Skibe faar Lov til at beholde deres nuværende Navn. Det vil derfor vare en Aarrække, inden Hovedregelen kan faa fuld Virkning.

I § 2 bestemmes det, at Skibsregistrator skal være beføjet til at nægte Modtagelse til det almindelige Skibsregister af Skibsnavne, der skønnes at være et uberettiget eller til Fremkaldelse af Fejltagelser egnet Indgreb i et af et andet Rederi benyttet Navngivningssystem. Det er jo almindelig kendt, at der er flere Rederier, der ved Navngivning af deres Skibe følger et bestemt, særpræget System. Jeg behøver som Eksempler kun at nævne de A. P. Møller'ske Rederier, hvis Skibe alle hedder „Mærsk“, C. K. Hansens Baade, der alle har danske Slotsnavne, Rederiet Schou i Frederikshavn, hvis Skibe alle hedder „Schou“, Rederiet Jens Toft, hvis Baade alle hedder „Toft“. Ogsaa Ø. K.'s latiniserede Navne paa danske Landsdele er vel Udtryk for

et saadant System. Disse Systemer har berettiget Krav paa Beskyttelse, idet der, i hvert Fald naar det drejer sig om større Rederier, hvis Skibe er velkendte ude i den store Verden, vil være en uvilkaarlig Tendens til altid at henhøre Skibe, der bærer et Navn, der falder inden for et af disse Systemer, til det samme Rederi, og hvis et Skib med et saadant Navn tilhører et andet Rederi, vil det i givet Fald kunne medføre forskellige Forvekslinger, der kan være til Gene for begge Rederier. Jeg skal ogsaa herved minde om Bestemmelsen i Konkurrencelovens § 9, hvorefter det er enhver forbudt i Erhvervsøjemed at benytte et Navn, Firma, Forretningskendetegn eller lignende, der ikke tilkommer ham, saavel som at benytte en ham rettelig tilkommende Betegnelse paa en Maade, der er egnet til at hidføre Forveksling med en af anden Erhvervsvirksomhed retmæssig ført Betegnelse.

Med Hensyn til § 3, hvorefter samtlige Navne paa de i Rederiregisteret indførte danske Rederier, tydeligt skal adskille sig fra hverandre, vil jeg gerne understrege, at Bestemmelsen tager Sigte paa saadanne Rederier, der har et særligt Firmanavn.

Lovforslagets andet Afsnit handler om Beskyttelsen for Skorstensmærker og Kontorflag. Disse Mærker kan til en vis Grad sammenlignes med Varemærker og Foreningskendemærker. De er Kendetegn for Rederierne, og disse har et naturligt Krav paa Beskyttelse for disse Kendetegn, men af tilsvarende Grunde, som jeg nævnte før ved Omtalen af § 1, har ogsaa det offentlige en Interesse i at undgaa Muligheder for Forvekslinger af disse Mærker, og man har derfor formuleret Bestemmelserne saaledes, at særlige Skorstensmærker og Kontorflag ikke maa benyttes uden Registrering i et særligt af Skibsregistrator ført Register, men at der da til Gengæld opnaas en Eneret paa Benyttelsen af de anmeldte og godkendte Mærker og Flag. Atter af Hensyn til de bestaaende Forhold har man dog i § 5, 2det Stykke, ment at maatte give de Rederier, der godtgør forud for denne Lovs Ikrafttræden at have benyttet særlige Mærker og Flag, Lov til at bevare disse, uanset deres Mulighed for Forvekslinger med andre Rederiers Mærker og Flag. Anmeldelse af Mærkerne og Flagene maa dog ske inden 2 Maaneder efter Lovens Ikrafttræden.

Det er forudsat i Lovforslagets § 6, at der skal opkræves en Afgift for Registreringen og Bekendtgørelsen af disse Mærker. Hvor højt Gebyret for Registrering vil blive,